

# מעשה בארנבון טיפסון





היה פעם ארנב בשם בוני ארוך-אוזניים,  
שנולד במשפחה מאוד מכובדת. הוריו היו  
אמידים וכדי שבוני יתחיל את חייו עם כל  
היתרונות האפשריים שלחו אותו לבית  
ספר פרטי של דר' ינשוף, מורה חכם  
ומיומן אבל יהיר למדי.  
בית הספר היה קטן אך שלחו אליו ילדים  
ממשפחות המכובדות ביותר שבסביבה.  
מספיק שאזכיר כי בין התלמידים היו  
שסם זנב-פטלטל, בו-בוו הנבחן ופיגרי  
חזירני השני. הוריהם של אלה היו ידועים  
בעושרם ובמעמדם הגבוה בחברה.



אילו בוני לא היה טיפש, היה יודע שיכול  
כאן לזכות לחינוך והשכלה הטובים ביותר  
והיה משתדל מאוד שמאמציו של דר'  
ינשוף לתת לו חינוך וידע לא יתבזזו.  
אך, כפי שקורה לפעמים עם בנות ובנים  
קטנים, הוא היה טיפשון גדול. הוא למד  
מה שפחות וחשב רק על ספורט ומשחק.  
הוא ברח מבית הספר לעתים קרובות  
והסתובב בשדות ויערות, עם חברים  
מהסוג הגרוע ביותר.



**אחרי ששעשועים כמו פיצוח אגוזים,  
שדידת קני ציפורים וגניבת פירות  
הפסיקו לעניין אותו, הוא החליט שנחוץ לו  
"ספורט אמיתי" כגון ירי מרובה הצייד של  
אביו. הוא ידע כמובן שאין טעם לבקש  
רשות לכך, כי היה צעיר מדי כדי שיתנו לו  
דבר כה מסוכן, ולכן החליט לקחת את  
המרובה ללא רשות.  
יום אחד הוא הצליח לקחת אותו, לצאת  
איתו מהבית, ולהסתיר אותו לא הרחק  
מבית הספר. למחרת, במקום ללכת  
ללמוד, שם את המרובה על כתפו ויצא  
במהירות לדרך.**



הוא הגיע כמעט לקצה היער, שבו קיווה למצוא משהו כדי לירות עליו, כשפגש בשועל בשם טופי החמקן, בחור מושחת, שלעתים קרובות הזהירו אותו מלהתחבר אליו.

טופי עצר ושאל אותו מאין לו הרובה, וכשבוני ענה, במעט גאווה, איך הוא סחב אותו מהבית, טופי דפק לו על כתף ואמר שהוא בחור כארז, וכדאי לו להצטרף לחבורת "בראווס". הוא הסביר לו כי זו חבורת בחורים "שובבים", בעיקר שועלים, ושהוא בעצמו שייך אליהם. דבריו של טופי החמיאו לבוני והוא הסכים ללכת איתו למקום מפגש ה"בראווס", מערה בתוך היער. טופי התחיל להוביל אותו לשם בדרך עקלקלת. מובן שמטרתו של טופי הייתה לקחת את הרובה מבוני לעצמו, כי החליט מהרגע הראשון שזה מה שנחוץ לו.



**כשהגיעו למערה, בוני ראה חבורת  
שועלים צעירים, נראים קשוחים למדי,  
ששתו ועישנו כמו מבוגרים. טופי קרץ  
להם והם קיבלו את בוני יפה והזמינו אותו  
לשבת ולשתות איתם.**

**בוני לא היה רגיל למשקה חריף, ותוך  
לגימות מעטות נעשה שיכור לגמרי  
ונרדם. לזה חיכה טופי, והוא התכוון  
לקחת ממנו את הרובה, אחר כך להוביל  
אותו למקום מרוחק מהמערה ולהשאיר  
אותו שם עד שיתעורר. אך קרה משהו  
שמנע ממנו לבצע את המזימה.  
ה"בראווס" היו למעשה חבורת שודדים  
וגנבים מהסוג הגרוע ביותר, ולאחרונה  
ביצעו כמה מעשי שוד גדולים. בבית  
האחרון אליו חדרו הוסיפו לפשעים שלהם  
הקודמים, והרגו את הגברת אווזה, אישה  
זקנה ובודדה שחיה שם.**



הם הצליחו להתחמק ולא להתגלות, אבל הרצח הצית את המשטרה, כלבים ברובם, ואלה עשו מאמצים רבים כדי לפענח מי הם הרוצחים ואיפה המפקדה שלהם. ודווקא ברגע שהשועלים הישקו את בוני המשטרה הייתה בדרך אליהם. אבל השועלים היו זהירים ותמיד השאירו שומר, הצופה האם לא אורבת סכנה כלשהי. הצופה רץ למערה וסיפר שהמשטרה בדרך, ה"בראווס" ברחו מיד דרך מנהרה המוסתרת בגב המערה, וכך התחמקו לזמן מה.



אך לא כך בוני. כשהמשרה נכנסה  
למערה, מצאו אותו שם ישן שינת שיכור.  
במערה מצאו רכוש מסוגים שונים  
וביניהם גם הדברים השייכים לגברת  
האווזה. מובן שמיד תפסו את בוני  
והובילו אותו לכלא.  
לחיות היו חוקים חמורים, ותוך זמן קצר  
נערך משפט לבוני. הובילו אותו לבית  
המשפט, בפני השופט ג'וקו ראש-קשיח,  
הידוע ביחס בלתי מתפשר כלפי  
עבריינים.





הציבור היה נרגש מאוד ושנא את קבוצת ה"בראווס" שעשו פשעים חמורים ושהכל הצביעה על מעשיהם, אך טרם נתפסו. לכן, למרות שבוני נשבע כי הוא אינו אשם, השופט החליט שעצם העובדה שנמצא במקום, בו מצאו גם את החפצים השדודים, מספיקה כהוכחה שהייתה לו יד במעשי השוד, ומצא אותו אשם.



**תחילה החליטו לתלות אותו, העונש שמגיע לרוצח, והתחילו כבר להוביל אותו לגרדום, אך ברגע האחרון רחמו עליו והחליפו את העונש למאסר לכל החיים.**

**וזו הייתה התוצאה של ה"ספורט", לו בוני השתוקק כל כך. למרות אופיו הרע וחוסר משמעת, לא היה מגיע לו עונש חמור כל כך, אבל דבר כזה עלול לקרות לכל אחד שאינו ממושמע ושמתיחבר עם רעים. כל אחד נשפט לפי חברה בו הוא מבלה, ואם הוא מתיחבר לפושעים, חייב לשאת בעונש מתאים.**